

Sygn. akt IV U 355/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku w Tarnowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 7 stycznia 2014 roku znak:(...)

o dodatek pielęgnacyjny

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją ZUS odmówił przyznania odwołującej się prawa do przyznania dodatku pielęgnacyjnego. Podstawą tego rozstrzygnięcia było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 grudnia 2013 roku ustalające, iż odwołująca R. P. nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Od tego orzeczenia odwołująca się nie wniosła w przewidzianym terminie sprzeciwu do komisji lekarskiej, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Orzeczeniem z dnia 18 grudnia 2013 roku Lekarz Orzecznik Oddziału ustalił, iż R. P. nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Orzeczenie to zostało jej doręczone pocztą w dniu 20 grudnia 2013 roku. Przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanej prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołująca nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału.

W odwołaniu od decyzji ZUS odwołująca nie wskazuje nowych okoliczności dotyczących niezdolności do samodzielnej egzystencji po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc. Co prawda w odwołaniu odwołująca zawarła zwrot „proszę o przywrócenie terminu komisji lekarskiej”, ale poza sporem jest, że samego sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika nie złożyła.

Powyższe przesądza, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji wypełnia przesłanki z art. 477 § 31 kpc. odwołująca bowiem nie wniosła w ustawowym terminie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia. Zauważyć należy, że jak podnosi ZUS w odpowiedzi na odwołanie w dniu 24/01/2014r. odwołująca złożyła kolejny wniosek o dodatek pielęgnacyjny i orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 25/03/2014r. nie została uznana za niezdolną do samodzielnej egzystencji. Winna więc w terminie 14 dni od otrzymania tego orzeczenia wnieść sprzeciw do komisji lekarskiej.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.